

Sygn. akt IV Kz 157/14

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział IV Karny – Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Elżbieta Jabłońska – Malik

Sędziowie SSO Wojciech Maczuga

SSR (del.) Janusz Kawalek (spraw.)

Protokolant: Prot. Aneta Woźniczka

przy udziale Piotra Grądzkiego Prokuratora Prokuratury Rejonowej del. do Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu sprawy M. T.

oskarżonej z art. 233 § 1 kk

na skutek zażalenia oskarżonej na postanowienie Sądu Rejonowego dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie z dnia 3 lutego 2014 r. sygn. akt II K 1208/13/K

w przedmiocie stwierdzenia swej niewłaściwości

na podstawie art. 437 § 1 kpk

p o s t a n a w i a

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 3 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie sygn. akt II K 1208/13/K uznał się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy M. T. i przekazał ją Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Nowej Huty w Krakowie, jako Sądowi miejscowo właściwemu do jej rozpoznania w pierwszej instancji. U podstaw powyższego rozstrzygnięcia legło stwierdzenie, iż czyn zarzucany oskarżonej miał zostać popełniony w K. na Os. (...) i Os. (...) a więc na obszarze właściwości Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej – Huty w Krakowie.

Powyższe postanowienie zaskarżyła w całości oskarżona nie stawiając mu jednak żadnych konkretnych zarzutów. Skarżąca stwierdziła jedynie, iż jest zainteresowana jak najszybszym procesem sądowym, a przekazanie sprawy przedłuży całe postępowanie. W konsekwencji wniosła o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Krakowa – Krowodrzy w Krakowie w celu merytorycznego rozpoznania sprawy.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i jako takie nie mogło zostać uwzględnione. Zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 35 § 1 kpk sąd bada z urzędu swoją właściwość, a w razie stwierdzenia swej niewłaściwości przekazuje sprawę właściwemu sądowi lub innemu organowi. Skoro obowiązkiem sądu jest zbadanie kwestii właściwości, a w przypadku stwierdzenia swej niewłaściwości przekazanie sprawy sądowi właściwemu, nie można mu z tego tytułu czynić zarzutu przewlekania postępowania, a do tego sprowadza się uzasadnienie wniesione przez oskarżoną zażalenia. Podstawy merytoryczne wydanego postanowienia nie są bowiem kwestionowane przez skarżącą. Badając jednak zaskarżone postanowienie

pod kątem merytorycznym Sąd Odwoławczy stwierdził, iż jest ono prawidłowe. Jest przy tym oczywiste, iż kontrola odwoławcza postanowienia Sądu I instancji stwierdzającego swą niewłaściwość nie może polegać na merytorycznej ocenie zebranego materiału dowodowego. To bowiem treść aktu oskarżenia oznacza przedmiot postępowania, zatem właściwość miejscową i rzeczową sądu oraz tryb postępowania. O ile sąd nie jest tym związany, bo powinien z urzędu badać swą właściwość, nie może to polegać na merytorycznej ocenie materiału dowodowego (postanowienie SA w Krakowie, II AKz 279/99, KZS 1999/12/28). Przenosząc powyższe rozważania na realia niniejszej sprawy należy jednoznacznie stwierdzić, iż wszystkie działania zarzucane oskarżonej popełnione miały zostać w Komendzie Miejskiej Policji w K. i Prokuraturze Rejonowej K., które to organy mają swoje siedziby odpowiednio na Osiedlu (...) i Osiedlu (...), a więc na obszarze właściwości Sądu Rejonowego dla Krakowa Nowej Huty w Krakowie, co zgodnie z zasadą wyrażoną w art. 31 § 1 kpk przesądzało o właściwości miejscowej tego właśnie sądu. Nie może przy tym budzić żadnych wątpliwości, iż czyn zabroniony uważa się za popełniony w miejscu, w którym sprawca działał lub zaniechał działania, do którego był obowiązany, albo gdzie skutek stanowiący znamię czynu zabronionego nastąpił lub według zamiaru sprawcy miał nastąpić (art. 6 § 2 kk). W tej sytuacji jedynie na marginesie należy zauważyć, iż wniesienie zażalenia spowodowało skutek odwrotny od deklarowanej przez skarżącą chęci jak najszybszego zakończenia postępowania, uruchomiło bowiem kontrolę instancyjną wydanego postanowienia, co jednak w żadnym razie nie może obciążać Sądu wydającego zaskarżone orzeczenie, który do zbadania podstaw swej właściwości był zobligowany jednoznacznie treścią art. 35 § 1 kpk.

SSO Wojciech Maczuga SSO Elżbieta Jabłońska - Malik SSR Janusz Kawałek

(...)(...)

(...)

(...)